Opłata pocztowa uiszczona gotówką

Łwów, dnia 31 października 1936 r.

Lwowski Dziennik Wojewódzki

Nr. 20.

TREŚĆ:

Dział urzędowy.

Poz. 135. Obwieszczenie Wojewody lwowskiego z dnia 21 października 1936 w sprawie oznaczenia cen drzewa użytkowego dla przeliczenia daniny lasowej na ekwiwalent w IV-tym kwartale 1936 . 208

136. Rozporządzenie porządkowe Wojewody lwowskiego z dnia 28 października 1936 o sprzedaży czasopism 209

137. Rozporządzenie Wojewody lwowskiego z dnia 17 października 1936 o ograniczeniu komunikacji na drodze gminnej Chodorów — Żydaczów 210

138. Ogłoszenie Wojewody lwowskieho z dnia 26 października 1936 w sprawie wyników ponownego wyboru radcy Lwowskiej Izby Rolniczej w XI. okręgu wyborczym 211

139. Rozporządzenie Wojewody lwowskiego z dnia 27 października 1936 o świadczeniach w naturze na niektóre cele publiczne 211

140. Regulamin porządkowy Starosty przemyskiego z dnia 7 września 1936 dla przedsiębiorstw prowadzących przemysł przewozu osób 211

141. Obwieszczenie przewodniczącego Centralnej Komisji Oszczędnościowo-Oddłużeniowej dla Samorządu przy Ministerstwie Skarbu w Warszawie w sprawie ustalenia planu oddłużenia miasta Drohobycza 215

142. Obwieszczenie przewodniczącego Komisji Oszczędnościowo-Oddłużeniowej dla Samorządu przy Lwowskim Urzędzie Wojewódzkim z dnia 22 października 1936 w przedmiocie prawomocności planów oddłużenia miast Przemyśla i Rozwadowa 215

143. Umowa zbiorowa zawarta w dniu 27 czerwca 1936 między Stowarzyszeniem Właścicieli realności w Przemyślu a Związkami: Zawodowym Związkiem Dozorców domowych „Praca", Zawodowym Związkiem Dozorców i Dozorczyń domowych „Solidarność" i Chrześcijańskim Związkiem Dozorców i Dozorczyń domowych w Przemyślu 215

144. Ogłoszenie Zarządu Miejskiego we Lwowie z dnia 27 października 1936 o uchwaleniu szczegółowego planu zabudowania 217

Dział nieurzędowy.

Poszukiwania — Żagubienia i unieważnienia dokumentów — Wiadomości dla emigrantów — Komunikaty 217

DZIAŁ URZĘDOWY.

135.

OBWIESZCZENIE

Wojewody lwowskiego z dnia 21 października 1936 r. w sprawie oznaczenia cen drzewa użytkowego dla przeliczenia daniny lasowej na ekwiwalent w IV-tym kwartale 1936 r.

Cennik

za 1 m³ drewna użytkowego na pniu ustanowiony na podstawie rozporządzenia Min. Rob. Publ. z 21 czerwca 1928 (Dz. U. R. P. Nr. 69 poz. 635) dla przeliczenia daniny lasowej na ekwiwalent w gotówce w kwartale IV-tym 1936 w obrębie Województwa lwowskiego:

Klasa wartości	RODZAJ DRZEWA				POWIAT
	Klon, wiąz, dąb, jasion, jawor	sosna, osika	świerk, jodła	Inne	
	Cena w złotych za 1 m³				
I.	28	15	12	10	1. Bóbrka 2. Gródek Jagielloński 3. Lwów 4. Łańcut 5. Nisko 6. Przeworsk 7. Rawa Ruska 8. Rudki 9. Sokal 10. Tarnobrzeg
II.	27	14	11	9	1. Jaworów 2. Jarosław 3. Kolbuszowa 4. Mościska 5. Rzeszów 6. Żółkiew
III.	24	11	11	8	1. Drohobycz 2. Lubaczów 3. Przemyśl 4. Sambor
IV.	22	11	8	6	1. Dobromil 2. Turka
V.	21	10	8	6	1. Brzozów 2. Sanok
VI.	21	9	7	6	1. Krosno 2. Lesko

Ceny ustanowione w powyższej tabeli należy stosować za drewno w lasach położonych co najwyżej w odległości do 5 km. od stacji normalno-torowej lub rzeki spławnej.

W klasach wartości I, II i III przy obliczeniu należytości za drewno w lasach oddalonych od stacji kolej. normalno-torowej lub rzeki spławnej ponad 5—10 km. stosować należy ceny powyższe z 10% zniżką, przy odległościach ponad 10—20 km. z 20% zniżką, przy odległościach ponad 20—30 km. z 25% zniżką, zaś przy odległościach ponad 30 km. z 30% zniżką.

W klasach wartości IV, V i VI przy obliczeniu należytości za drewno w lasach oddalonych od stacji, kolej. normalno-torowej lub rzeki spławnej ponad 5—10 km. stosować należy ceny powyższe z 15% zniżką, przy odległościach ponad 10—25 km. z 25% zniżką, przy odległościach ponad 25 km. w górę z 30% zniżką.

We Lwowie, dnia 21 października 1936 r.

Za Wojewodę:

T. Chmielewski

Wicewojewoda.

136.

ROZPORZĄDZENIE PORZĄDKOWE

Wojewody lwowskiego

z dnia 28 października 1936 r.

o sprzedaży czasopism.

Na podstawie art. 108 pkt. 2 i 109 ust. 2 rozporządzenia Prezydenta R. P. z dnia 19 I. 1928 o organizacji i zakresie działania władz administracji ogólnej (Dz. U. R. P. Nr. 11 poz. 86) za zgodą wydziału wojewódzkiego, zarządzam co następuje:

§ 1. Prowadzenie na obszarze województwa lwowskiego przez osoby fizyczne lub prawne przedsiębiorstwa kolportażu czasopism krajowych t. j. rozsprzedaży większej ilości nabytych lub przyjętych w komis czasopism krajowych, tak trybem obnośnym przy pomocy kolporterów ulicznych jak i przy pomocy osób posiadających stałe punkty sprzedaży dozwolone jest tylko na podstawie zezwolenia powiatowej władzy administracji ogólnej na prawo kolportażu.

§ 2. Kolportaż czasopism własnych przez wydawnictwa nie wymaga zezwolenia, o którym mowa w § 1. jednak podlega przepisom zawartym w §§ 5, 6, 7, 8, 9.

§ 3. Zezwolenie wymienione w § 1. mogą uzyskać obywatele polscy, którzy ukończyli lat 21.

Nie mogą uzyskać zezwolenia:

a) pozbawieni lub ograniczeni w zdolności do działań prawnych;

b) pozbawieni na mocy wyroku sadowego praw publicznych, obywatelskich praw honorowych lub prawa wykonywania zawodu a to w ciągu pięciu lat od uprawomocnienia się odnośnego wyroku sądowego;

c) wykluczeni od pełnienia czynnej służby wojskowej, służby w rezerwie lub pospolitem ruszeniu;

d) wyrokiem sądowym na karę zasadniczą pozbawienia wolności za przestępstwo, popełnione z chęci zysku lub innych niskich pobudek a to w ciągu lat pięciu od uprawomocnienia się wyroku;

e) utrzymujący się z nierządu;

f) umieszczeni przez sąd w zakładzie leczniczym, w domu pracy przymusowej lub zakładzie dla niepoprawnych.

§ 4. Zezwolenie jest ważne tylko dla osoby lub firmy w nim wymienionej i nie może być odstąpione.

§ 5. Przy kolportowaniu nie wolno zatrudniać osób mających poniżej lat 15 jakoteż osób wymienionych w ust. b) do e) § 3-go.

Kolporter uliczny obowiązany jest przedłożyć na żądanie władzy zaświadczenie lekarskie, że nie jest on dotknięty chorobą zakaźną, nie częściej jednak niż raz w roku.

§ 6. Posiadający w myśl § 1 lub § 2 prawo kolportażu obowiązany jest:

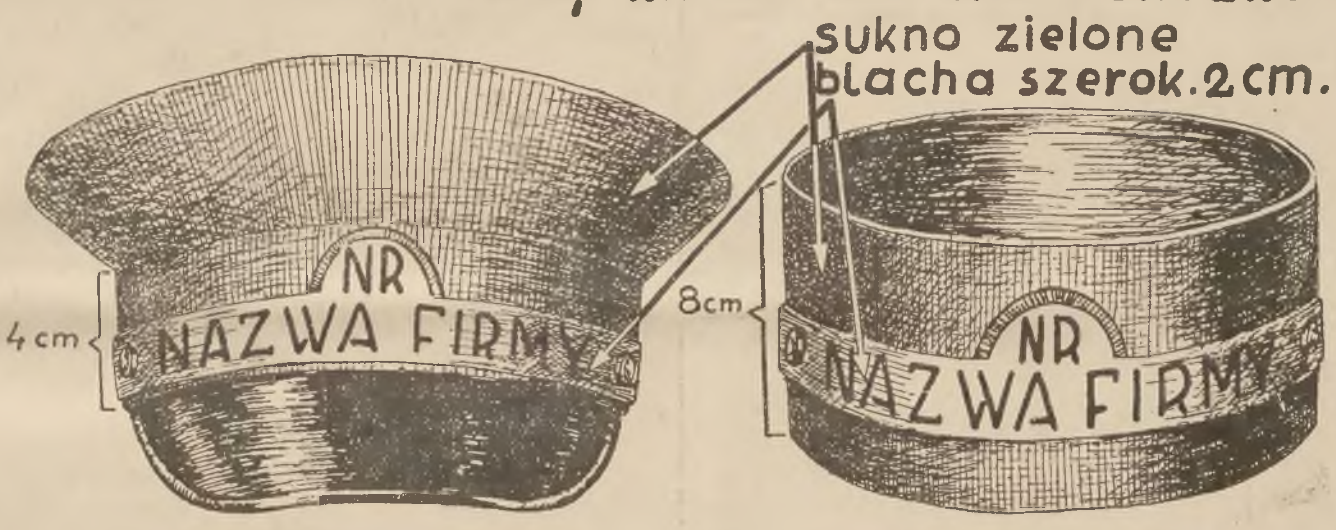
a) podawać do wiadomości powiatowej władzy administracji ogólnej dokładne adresy miejsc stałej sprzedaży oraz imię, nazwisko, adres i wiek odpowiedzialnego kierownika każdego punktu sprzedaży;

b) prowadzić i utrzymywać w stanie aktualnym oraz dostarczać na żądanie władzy administracji ogólnej spis pracowników zatrudnionych przy kolportażu prowadzony w kolejnej numeracji ze wskazaniem imienia, nazwiska, adresu, wieku i rodzaju zatrudnienia w kolportażu;

c) zaopatrzyć każdego pracownika w **numerowaną legitymację**, stwierdzającą charakter oraz rodzaj zatrudnienia, wystawioną na blankiecie firmowym i zaopatrzoną w podpis posiadającego prawo kolportażu a kolporterów ulicznych oprócz tego w **numerowaną oznakę zewnętrzną** przedsiębiorstwa lub czasopisma prowadzącego kolportaż. Numer oznaki zewnętrznej winien odpowiadać numerowi, pod którym dany pracownik figuruje w spisie przewidzianym w pkc. b.

d) jako oznakę zewnętrzną dla kolporterów ulicznych ustanawia się czapkę koloru zielonego wedle przyległego wzoru zaś dla kolporterek opaskę koloru zielonego noszoną na prawem ramieniu

WZÓR OZNAKI ZEWNĘTRZNEJ DLA KOLPORTERÓW



Czapka męska **Opaska naramienna dla kobiet**

z numerem rejstracyjnym i nazwą firmy (przedsiębiorstwa) prowadzącej kolportaż.

§ 7. Jeżeli prawo kolportażu posiada osoba prawna, powinna ona wyznaczyć odpowiedzialnego kierownika, odpowiadającego warunkom wymienionym w § 3. i podać o tym do wiadomości powiatowej władzy administracji ogólnej.

§ 8. Posiadający w myśl § 1. lub § 2. prawo kolportażu, odpowiedzialny jest za wszelkie przekroczenia przepisów niniejszego rozporządzenia oraz w wypadku § 1. warunków wydanego mu zezwolenia, dokonane zarówno przez niego jak i przez jego pracowników.

Te same obowiązki ciążą na odpowiedzialnych kierownikach (§ 7).

§ 9. Prowadzenie sprzedaży czasopism w stałych punktach sprzedaży znajdujących się na ulicach, placach, w parkach i t. p. miejscach publicznych dozwolone jest jedynie po uprzednim na dni 14 zgłoszeniu powiatowej władzy administracji ogólnej z podaniem imiennej listy osób mających prowadzić sprzedaż i po otrzymaniu poświadczenia o dokonanem zgłoszeniu. Poświadczenie to sprzedawca winien jest posiadać w miejscu sprzedaży i okazywać na żądanie władzy.

Postanowienie powyższe dotyczy również sklepów oraz innych zakładów handlowych i przemysłowych, w lokalach których ma być prowadzona sprzedaż detajliczna czasopism.

§ 10. Właściwa powiatowa władza administracji ogólnej, może zakazać urządzenia lub dalszego prowadzenia stałego punktu sprzedaży w następujących wypadkach:

a) jeżeli mający prowadzić go lub prowadzący nie odpowiadają lub przestaną odpowiadać warunkom § 3;

b) jeżeli wbrew postanowieniom niniejszego rozporządzenia zatrudniają przy sprzedaży czasopism osoby nieodpowiednie ze względu na porządek, spokój lub bezpieczeństwo publiczne.

§ 11. Kolporterzy uliczni t. j. osoby prowadzące obnośną sprzedaż czasopism na ulicach, placach i t. p. miejscach publicznych, obowiązani są ściśle stosować się do wszelkich przepisów dotyczących porządku, bezpieczeństwa i spokoju publicznego jak również do wszystkich zarządzeń organów policji państwowej lub innych organów porządkowych.

Kolporterzy uliczni winni podczas sprzedaży posiadać przy sobie legitymację i oznakę, o których mowa w punkcie d) § 6 niniejszego rozporządzenia i okazywać ją na żądanie odpowiednich organów władz. Kolporterom ulicznym nie wolno przy sprzedaży wywoływać tytułów i wiadomości wprowadzających publiczność w błąd lub wzbudzających niepokój publiczny.

§ 12. Winni przekroczenia przepisów niniejszego rozporządzenia podlegają karze przewidzianej w art. 111. rozporządzenia Prezydenta R. P. z dnia 19 stycznia 1928 o organizacji i zakresie działania władz administracji ogólnej (Dz. U. R. P. Nr. 11 poz. 86).

Osobom ukaranym za przekroczenie przepisów niniejszego rozporządzenia lub przepisów o rozpowszechnieniu druków władza może cofnąć zezwolenie na kolportaż czasopism (§ 1) lub zakazać prawa kolportażu i sprzedaży czasopism, o których mowa w §§ 2 i 9.

Zezwolenie traci swą ważność i ma być odebrane, jeśli co do osoby posiadacza zezwolenia zajdzie jedna z przeszkód określonych w punktach a) do f) § 3.

§ 13. Właściciele istniejących w chwili wejścia w życie niniejszego rozporządzenia przedsiębiorstw kolportażu i wydawnictw oraz miejsc stałej sprzedaży czasopism, winni w **ciągu dni 14** od dnia wejścia w życie niniejszego rozporządzenia zastosować się do postanowień przepisów §§ 1—6 oraz § 9. niniejszego rozporządzenia.

§ 14. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie po upływie dni 7 od daty ogłoszenia.

Wojewoda lwowski:

Władysław Belina-Prażmowski.

137.

ROZPORZĄDZENIE

Wojewody lwowskiego z dnia 17 października 1936 r. o ograniczeniu komunikacji na drodze gminnej Chodorów—Żydaczów na odcinku między mostami w Zaleścach z powodu złego stanu mostu na Dniestrze w Zaleścach.

Na podstawie §§ 3 i 33 rozporządzenia Ministra Robót Publicznych i Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 26 czerwca 1924 r. regulującego używanie i ochronę dróg (Dz. U. R. P. Nr. 61 poz. 611) oraz na podstawie § 53 rozporządzenia Ministra Komunikacji i Ministra Spraw Wewnętrznych w porozumieniu z Ministrem Spraw Wojskowych z dnia 15 stycznia 1933 r. o ruchu pojazdów mechanicznych na drogach publicznych (Dz. U. R. P. Nr. 9 poz. 55) zarządzam co następuje:

§ 1.

Ograniczam ruch na moście drewnianym przez Dniestr w Zaleścach na drodze gminnej Chodorów—Żydaczów dla wszelkich pojazdów ciężkich konnych jak i mechanicznych o wadze ponad 1.000 kg.

§ 2.

Objazd mostu dla ciężkich pojazdów odbywać się może drogą okrężną drogami gminnymi i powiatową przez Poddniestrzany—Brzozdowce—Rozdół.

§ 3.

Winni przekroczenia przepisów niniejszego rozporządzenia karani będą w drodze administracyjnej na podstawie art. 21 ustawy z dnia 7 października 1921 r. o przepisach porządkowych na drogach publicznych (Dz. U. R. P. Nr. 89 poz. 656) w brzmieniu ustalonym rozporządzeniem Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 14 lutego 1928 (Dz. U. R. P. Nr. 18 poz. 151) grzywną do 1.000 zł. lub aresztem do 6 tygodni lub oboma tymi karami łącznie.

§ 4.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia w Lwowskim Dzienniku Wojewódzkim a traci moc obowiązującą z dniem odwołania.

Wojewoda:

Wł. Belina Prażmowski.

138.

OGŁOSZENIE

Wojewody lwowskiego z dnia 26 października 1936 r. w sprawie wyników ponownego wyboru radcy Lwowskiej Izby Rolniczej w XI. Okręgu wyborczym.

Stosownie do postanowień § 65 Statutu Lwowskiej Izby Rolniczej (Monitor Polski z 12 V 1933 i Nr. 109 poz. 136) ogłaszam, że po myśli zarządzenia mego z 8 X 1936 r. wydanego w porozumieniu z Wojewodą tarnopolskim, w sprawie ponownego wyboru radcy z XI Okręgu wyborczego, w dniu 17 X 1936 r. wybrano w okręgu wyborczym XI p. Mirona Łuckiego radcą Lwowskiej Izby Rolniczej.

Wojewoda Lwowski:

Władysław Belina-Prażmowski.

139.

ROZPORZĄDZENIE

Wojewody lwowskiego z dnia 27 października 1936 r. o świadczeniach w naturze na niektóre cele publiczne.

Na podstawie postanowień art. 8 ustawy z dnia 26 marca 1935 r. o świadczeniach w naturze na niektóre cele publiczne (Dz. U. Rz. P. Nr. 27 poz. 204, zgodnie z uchwałą Wydziału Wojewódzkiego z dnia 26 X 1936 zarządzam co następuje:

§ 1 a) obciążenie świadczeniami w naturze na wszystkie cele przewidziane w art. 2 (1) powyżej wymienionej ustawy, nie może zasadniczo przekraczać 50% podatków wymienionych w art. 3 ustęp (1) i (2) tej ustawy, stanowiących podstawę wymiaru tychże świadczeń;

b) w wyjątkowych przypadkach dla przeprowadzenia melioracji wodnych, wznoszenia budynków gminnych, gromadzkich, szkolnych, zagospodarowania i zalesienia nieużytków gminnych i gromadzkich, obciążenie przewidziane pod a) może być podwyższone do 100% podatków stanowiących podstawę wymiaru.

§ 2. a) Jako okresy czasu pilnych robót polnych, w których posiadacze gospodarstw rolnych nie mogą być obciążeni obowiązkiem świadczeń w naturze ustalam:

20 marca do 1 maja (dla upraw i siewów wiosennych),

10 czerwca do 25 czerwca (dla zbioru siana i koniczyn),

5 lipca do 10 sierpnia (dla żniw),

1 września do 15 października (dla upraw i siewów jesiennych, zbioru ziemniaków, buraków itp.).

b) jako okresy dla pilnych robót leśnych, w których posiadacze gospodarstw leśnych nie mogą być obciążeni świadczeniami w naturze określam:

a) dla zalesień wiosennych od 20 marca do 1 maja.

b) dla zalesień jesiennych od 15 września do 31 października.

§ 3. Jako najdalszą odległość miejsca robót od przedmiotu podatkowego, uzasadniającego obowiązek świadczeń oznaczam:

a) dla robocizny pieszej 5 km.,

b) dla robocizny zaprzęgowej 12 km.

§ 4. wartość dniówki robocizny zaprzęgowej odpowiada:

a) 1 konnej — trzem dniówkom robocizny pieszej,

b) 2 konnej — pięciu dniówkom robocizny pieszej.

§ 5. najwyższą dopuszczalną stawką równowartości za jeden dzień robocizny pieszej ustalam:

a) w gminach miejskich, nie wydzielonych z pow. związków samorzadowych do 1.75 zł.,

b) w gminach wiejskich 1.25 zł.

§ 6) Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Wojewoda:

Władysław Belina-Prażmowski.

140.

REGULAMIN PORZĄDKOWY

Starosty przemyskiego z dnia 7 września 1936 r. dla przedsiębiorstw prowadzących przemysł przewozu osób.

Na podstawie art. 43 polskiego prawa przemysłowego z 7 VI 1920 Dz. U. Rz. P. Nr. 53 poz. 468 w brzmieniu ust. z 10 III. 1935 Dz. U. Rz. P. Nr. 40 poz. 350 po wysłuchaniu opinii Zarządu Miejskiego w Przemyślu ustanawiam:

I. Przepisy ogólne.

§ 1.

Za dorożkę konna w myśl tego regulaminu uważa się powóz, kryty lub odkryty i sanki służące do zarobkowego przewożenia osób, których właściciele dopełnili obowiązku zgłoszenia prowadzenia przedsiębiorstwa w myśl art 7 p. p. p.

Właścicielowi pojazdu wolno zarobkować tylko taką ilością pojazdów jaką ilość zgłosił władzy przemysłowej przed rozpoczęciem prowadzenia przedsiębiorstwa.

§ 2.

Do pełnienia obowiązków woźnicy, może być dopuszczony tylko taki kandydat, który się wykaże świadectwem, że przynajmniej przez 6 tygodni był zatrudniony przy obsłudze koni. To świadectwo ma być potwierdzone przez odnośny Zarząd Gminy.

II. Prawa i obowiązki właścicieli i woźniców pojazdów.

§ 3.

Właściciele pojazdów zarobkowych, mają prawo i obowiązek za wynagrodzeniem, ustanowionym w taryfie, przewozić publiczność w obrębie miasta.

Do jazdy poza granice miasta nie jest dorożkarz obowiązany, ale może się jej podjąć za omówionym wynagrodzeniem.

III. Urządzenie i utrzymanie dorożek.

§ 4.

Każda dorożka z wyjątkiem sanek winna być zaopatrzona w 2 latarnie umieszczone po bokach pojazdu; latarnie te winny być oświetlone w porze

nocnej t. j. od zmroku do świtu; nadto każda dorożka winna być zaopatrzona w hamulec działający szybko, pewnie i bez hałasu.

§ 5.

Każda dorożka winna być obita wewnatrz skórą, ceratą lub jednokolorowym suknem, a siedzenia i oparcia pokryte czystym pokrowcem jasnego koloru.

§ 6.

Dorożki mają być jednakowo lakierowane w kolorze czarnym i mają być stale utrzymywane w stanie dobrym, czystym jak również wykluczającym narażenie na jakiekolwiek niebezpieczeństwo jadącego nią i jego rzeczy.

Wewnątrz dorożki ma być umieszczona naprzeciw siedzenia w miejscu widocznym, według wzoru ustalonego przez Zarząd Miasta tabliczka z trwałego materiału zawierajaca liczbę porządkową dorożki, poniżej imię, nazwisko i adres właściciela.

Przy sankach u dyszla lub u uprzęży koni należy umieścić dzwonek.

Wewnątrz należy umieścić jeden egzemplarz regulaminu w odpowiedniej torebce a taryfa jazdy winna być umieszczona w miejscu widocznym dla pasażerów.

IV. Policzbowanie dorożek.

§ 7.

Każda dorożka konna otrzymuje w Zarządzie Miasta ewidencyjną liczbę porządkową. Liczba ta ma być uwidoczniona z trzech stron t. j. po obu bokach i z tyłu dorożki tudzież na obu latarniach. Wymiar cyfr liczby porządkowej ma wynosić 7 cm. Liczby te mają być wykonane farbą jasno-czerwoną a na latarniach czarną olejną farbą. Niedozwolone jest uruchomienie dwóch lub więcej dorożek opatrzonych jedną i tą samą liczbą.

V. Stan zaprzęgów.

§ 8.

Starostwo grodzkie orzeka na podstawie opinii miejskiego lekarza weterynaryjnego o dopuszczeniu konia do użycia przy dorożce, a w razie uznania go za zdatnego lub niezdatnego do dorożki zaopatruje dowód tożsamości konia odpowiednią pieczęcią urzędową.

Dowód tożsamości konia, uznanego za zdatnego do dorożki, winien znajdować się stale u woźnicy celem okazania go organom kontrolnym.

Nie wolno używać do zaprzęgu dorożkarskiego koni uznanych w czasie kontroli za niezdatne do dorożki, płochliwych, wierzgających, złośliwych, chorych, okaleczonych lub kąsających.

Uprząż koni, składająca się z szorków z podkładami winna być zawsze czysta i odpowiednio dopasowana tak, by nie wywoływała na ciele konia odparzeń.

Konie winny posiadać okulary skórzanne ściśle dopasowane do oczu. W porze letniej konie na stanowiskach winny być celem ochronienia przed owadami nakrywane lekkimi, zaś w porze zimowej ciepłymi kocami.

VI. Obchodzenie się z końmi.

§ 9.

Karmienie koni może się odbywać tylko zapomocą worków zawieszonych koniom na głowach i to w sposób wykluczający zanieczyszczenie stanowiska, paszy na ziemi rozkładać nie wolno.

Woźnice winni się obchodzić z powierzonymi ich pieczy końmi łagodnie i w razie zmęczenia ich udzielić im odpowiedniego odpoczynku. Zakazuje się przeciążania koni i złego obchodzenia sie z nimi a to w myśl postanowień rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej P. z dnia 22 marca 1928 (Dz. U. Rz. P. Nr. 42 poz. 417 ex 1932) o ochronie zwierząt.

VII. Zachowanie się i ubiór woźnicy w czasie służby.

§ 10.

Woźnica w czasie pełnienia służby winien znajdować się w stanie zupełnie zdolnym do usług publiczności. Woźnica ma być czysto ubrany, umyty i ogolony.

Właściciel dorożki konnej obowiązany jest dopilnować i jest za to osobiście odpowiedzialny, by woźnice wyjeżdżając na stanowiska ściśle stosowali się do powyższego przepisu.

Zabrania się woźnicom:

1) pełnienia służby w czasie nietrzeźwości, w stanie wywołanym nadużyciem napojów alkoholowych.

2 hałaśliwego zachowania się na stanowiskach, tamowania przejść przez wystawanie woźniców na jezdni;

3) niegrzecznego się zachowania wobec pasażerów, jak również natrętnego ofiarowywania swych usług.

4) oddalania się od dorożki, jakoteż pozostawienia jej bez dozoru poza wypadkami naglącej konieczności; w razie zamierzonego odejścia od dorożki należy nadzór nad nią poruczyć najbliższemu woźnicy na stanowisku:

5) siedzenie w czasie postoju na stanowisku wewnątrz dorożki w miejscu przeznaczonym dla gościa;

6) gry w karty w czasie postoju na stanowisku;

7) przewożenie zwłok zmarłych i osób dotkniętych chorobami zakaźnymi lub chorobami podlegającymi obowiązkowi zgłoszenia. Gdyby zaś woźnica w czasie jazdy lub po odwiezieniu jadącego dowiedział się lub nabrał przekonania, że przewoził osobę dotkniętą chorobą zakaźną lub podlegającą obowiązkowi zgłoszenia winien pod osobista odpowiedzialnością bezzwłocznie wstrzymać dalsza jazdę oraz donieść o tym Starostwu i Zarzadowi Miejskiemu celem przeprowadzenia dezynfekcji. Do czasu przeprowadzenia dezynfekcji dorożka jeździć nie wolno.

VIII. Stanowiska.

§ 11.

Stanowiska dorożek konnych wyznacza Zarząd Miejski ewent. w porozumieniu z delegatem zrzeszenia właścicieli dorożek.

Chwilowe ustawianie się dorożkarzy poza wyznaczonymi stanowiskami, może mieć miejsce przed

teatrami, kinami i t. p. lokalami w czasie odbywania się w tych lokalach przedstawień, wystaw, zabaw, koncertów, zgromadzeń i t. p. jednak tylko w granicach wolnego miejsca i porządku oznaczonym przez obecne na miejscu organa Policji Państwowej.

Władze policyjne mogą zarządzić samodzielnie w razie nagłej potrzeby wymagającej natychmiastowych zarządzeń, doraźne przenoszenie stanowisk.

Każdy dorożkarz ustawia się według czasu przybycia za ostatnią dorożkę i posuwa się naprzód w miarę odjazdu dorożek przed nim się znajdujących.

Dorożkarze winni się ustawić ściśle w miejscu na ten cel im wyznaczonym a w szczególności tak, by dorożki nie przytykały do chodników, nie tamowały przejścia ani przejazdu oraz nie utrudniały dostępu z ulicy do bram domów. Podjeżdżanie ze stanowiska do miejsca odjazdu musi się odbywać kolejno w tym porządku w jakim dorożki stoją szeregu, jadącemu wolno jednak wziąść dowolną dorożkę bez względu na ich porządek ustawienia się.

Pierwszy dorożkarz w szeregu ma być zawsze gotów do odjazdu, w tym celu musi być obecny na stanowisku i nie wolno mu wtedy konia popasać.

Utrzymywanie stanowisk w porządku i czystości należy do właścicieli dorożek, względnie woźniców. Kał koński należy natychmiast usuwać i składać do zbiornika znajdującego się na stanowisku.

Płynne odchody końskie, zwłaszcza w porze letniej należy usuwać przez obfite zlanie wodą i dezynfekować przez posypanie wapnem niegaszonym.

Przeprowadzanie napraw i mycie dorożek na ulicach a w szczególności na stanowiskach jest zakazane.

IX. Obowiązek, czas i szybkość jazdy.

§ 12.

Woźnica nie jest obowiązany brać do dorożki więcej jak trzy osoby a nie wolno mu wziąść więcej jak 5 osób (łącznie z dziećmi powyżej lat 10-ciu). Przyjęcie większej ilości osób jak trzy nie uzasadnia pretensyj do wyższego wynagrodzenia.

O ile jadący nie żąda powolniejszej jazdy szybkość jazdy dorożki — nie może przekraczać 15 km. na godzinę.

Woźnica może odmówić przyjęcia do dorożki osób pijanych, z wyjątkiem zarządzeń organów bezpieczeństwa. Woźnica może odmówić przewożenia przedmiotów, których transport mógłby dorożkę powalać, zniszczyć lub nadmiernie obciążyć, winien natomiast zezwolić na to, by jadący wziął do dorożki pakunki w miarę rozporządzalnego miejsca.

Rzeczy pozostawione przez jadącego w dorożce należy bezzwłocznie złożyć w Komisariacie Policji Państwowej z potwierdzeniem odbioru.

X. Taryfa dorożkarska — zamówienie jazdy.

§ 13.

Starostwo jako władza przemysłowa I. Instancji ustanawia dla przemysłu dorożkarskiego w myśl postanowień art. 43 Rozp. Prez. Rz. P. z 7 VI 1927 o prawie przemysłowym taryfę maksymalna dla dorożek konnych obowiązującą w obrębie miasta Przemyśla. Przewóz osób i pakunków w mieście Przemyślu dokonywany być może tylko po cenach utrzymanych w granicach obowiązującej taryfy.

Żądanie i pobieranie od jadącego napiwku jest wzbronione. Do jazdy poza granicę Przemyśla może woźnica zobowiązać się osobną umową.

Każdy woźnica zobowiązany jest przyjąć zamówienie na jazdę na dzień następny względnie na porę nocną. Każde przyjęte zamówienie jazdy na umówiony dzień i godzinę winno być wykonane punktualnie. W razie niemożności wykonania zamówienia z powodu jakichkolwiek przeszkód, winien dorożkarz wysłać inną dorożkę w zastępstwie swojej.

XI. Uprawnienie przemysłowe.

§ 14.

Przedsiębiorca zmierzający utrzymywać komunikację dorożkami konnymi winien po myśli postanowień art. 7 rozp. Prez. Rz. P. z dnia 7 czerwca 1927 r. o prawie przemysłowym donieść o rozpoczęciu prowadzenia przemysłu dorożkarskiego Starostwu jako władzy przemysłowej I. Instancji, która potwierdzi odbiór zgłoszenia. Potwierdzenie to należy przedłożyć Zarządowi Miasta z doniesieniem o zamierzonym rozpoczęciu ruchu dorożki konnej.

W doniesieniu należy podać:

a) imię i nazwisko, rok urodzenia, stan, imiona rodziców i dokładne miejsce zamieszkania właściciela.

b) stałe miejsce przetrzymywania dorożki i konia;

c) imię i nazwisko, rok urodzenia, stan, imiona rodziców i dokładne miejsce zamieszkania woźnicy (o ile przedsiębiorca sam nie przewozi dorożką).

Zarząd Miasta wydaje potwierdzenie uskutecznionego doniesienia wciąga pojazd do ewidencji dorożek konnych oraz przydziela numer porządkowy, po uprzednim stwierdzeniu, że przedsiębiorca uczynił zadość przepisom niniejszego rozporządzenia. Przed uzyskaniem takiego pozwolenia dorożek konnych uruchamiać nie wolno.

Przedsiębiorstwo dorożkarskie prowadzone ma być stale.

O zaniechaniu prowadzenia przedsiębiorstwa należy bezzwłocznie donieść Starostwu i Zarządowi Miasta Przemyśla.

Przerwę w prowadzeniu przedsiębiorstwa trwającą dłużej niż 3 dni, względnie zaniechanie wyjazdu dorożką na stanowisko w mieście, należy usprawiedliwić, podając Zarządowi Miasta przyczyny przerwy wzgl. zaniechania wyjazdu i ewentualnie przypuszczalny dalszy czas przerwy.

XII. Znajomość przepisów.

§ 15.

Właściciele dorożek konnych obowiązani są znać dokładnie przepisy niniejszego regulaminu i są osobiście odpowiedzialni za należyte zaznajomienie woźniców z tymi przepisami.

Wszystkie przepisy niniejszego rozporządzenia dotyczące woźnicy dorożek konnych, odnoszą się bezpośrednio do przedsiębiorców właścicieli dorożek) w przypadku gdy właściciel sam dorożką powozi. Woznice winni posiadać dokładna znajomość ulic i placów w obrębie miasta Przemyśla, aby podróżnych przewozić najkrótszą drogą na żądane miejsce.

Zarządowi Miasta przysługuje prawo sprawdzania znajomości miasta u woźniców przez stosowne przeegzaminowanie ich.

XIII. Legitymacje dorożkarskie i książki ewidencyjne.

§ 16.

Dorożkami powozić mogą jedynie osoby, które uzyskały z Zarządu Miasta legitymację dorożkarską zaopatrzoną w fotografię oraz zostały zgłoszone w Starostwie jako woźnica danej dorożki.

Do powożenia dorożkami dopuszczone być mogą tylko osoby, liczące najmniej 18 lat, trzeźwe, nieposzlakowane, bez żadnych odrażających własności, posiada znajomość przepisu niniejszego regulaminu, i taryfy.

Legitymację dorożkarską winien woźnica mieć stale przy sobie w czasie pełnienia służby i okazać ją na każde żądanie władzy.

Osoby nie mogące się wykazać legitymacją zostaną usunięte ze stanowiska przez organa Policji Państwowej.

Woźnicy nie wolno odstępować innej osobie legitymacji dorożkarskiej ani też oddawać nieuprawnionej osobie powierzonego mu pojazdu.

Właściciel dorożki konnej, przyjmujący do służby woźnicę, który nie uzyskał legitymacji Zarządu Miasta ulega karze aresztu i jest odpowiedzialny za wszelką szkodę przez woźnicę wyrządzoną.

Jeśli woźnica zostaje ze służby wydalony lub dobrowolnie ustępuje obowiązany jest oddać właścicielowi legitymację dorożkarską, którą tenże w przeciągu 24 godzin zwróci Zarządowi Miasta.

Przedsiębiorca dorożki obowiązany jest prowadzić w domu osobną zeszytą paginowaną książkę ewidencyjną, wedle wzoru ustalonego przez Zarząd Miasta, do której ma wciągać atramentem: rodowód generalia woźnicy dzień wstąpienia do służby i dzień wystąpienia oraz codzienne zatrudnienia woźniców, tak, by mógł w każdej chwili udowodnić, który woźnica jeździł w danym czasie odnośną dorożką. To mamo ma mieć miejsce jeśli przedsiębiorca sam powozi dorożką.

Wpisy nie mogą być wymazywane lub tak przekreślane by stały się nieczytelne.

Kartek z książki usuwać nie wolno, zakończoną książkę należy przechowywać jeszcze przez rok następny i przedkładać na każde żądanie Zarządowi Miejskiemu i Policji.

XIV. Posiadanie w czasie służby dokumentów i drobnych pieniędzy.

§ 17.

W każdej dorożce ma się znajdować:

1) 1 egzemplarz niniejszych przepisów;

2) taryfa cen jazdy w oprawie (celuloidowej lub szklanej umieszczonej na prawej bocznej stronie kozła) wraz z planem miasta i opisem ulic.

3) dowód tożsamości konia;

4) legitymacja dorożkarska upoważniająca woźnicę do powożenia dorożką konną.

XV. Nadzór nad ruchem dorożek konnych.

§ 18.

Nadzór nad ruchem dorożek konnych ze względów bezpieczeństwa i porządku publicznego wykonuje Zarząd Miejski, który:

1) utrzymuje w ewidencji — a) stanowiska i numery dorożek; b) wykaz właścicieli i woźniców uprawnionych do powożenia i tych, którym to prawo czasowo lub stale odebrano;

2) przeprowadza kontrolę dorożek;

3) zarządza usuwanie usterek i nieprawidłowości w ruchu dorożek konnych.

XVI. Kontrola dorożek konnych.

§ 19.

Starostwo przeprowadza przy współudziale miejskiego lekarza weterynaryjnego oraz delegatów Policji Państw. i Zarządu Miasta kontrolę dorożek konnych 2 razy do roku t. j. w kwietniu i w październiku a to niezależnie od kontroli lotnych przeprowadzanych każdego czasu według swego uznania.

W razie stwierdzenia przy kontroli braków lub usterek naruszających przepisy niniejszego rozporządzenia Starostwo może zabronić dalszego używania dorożki do czasu dostosowania do przepisanych wymogów.

Jeśli organa Policji Państwowej zauważą jakiekolwiek istotne braki pod względem urządzenia lub czystości dorożek konnych, naruszające postanowienia niniejszego rozporządzenia, szczególnie jeśli u woźnicy widoczne są objawy nadużycia alkoholu, wtedy obok wdrożenia przeciwko winnym dochodzeń karnych, dorożka winna być natychmiast przez te organa ze stanowiska usunięta.

XVII. Postanowienia karne.

§ 20.

Wszelkie wykroczenia przeciw postanowieniom niniejszego postanowienia karane będą po myśli art. 21 ust. z dnia 7 X 1921 (Dz. U. Rz. P. Nr. 89 poz. 656) w brzmieniu ustalonym Rozp. Prez. Rz. P. z dnia 14 II 1928 (Dz. U. Rz. P. Nr. 16 poz. 151) grzywną do 1.000 zł. lub aresztem do 6-ciu tygodni albo obu tymi karami łącznie lub po myśli art. 126—130 Rozp. Prez. Rz. P. z dnia 7 VI 1927) Dz. U. Rz. P. Nr. 53 poz. 468) o prawie przemysłowym.

XVIII. Właściwość Władz.

§ 21.

Czuwanie nad przestrzeganiem przepisów niniejszego rozporządzenia należy do zakresu działania Zarządu Miejskiego i organów Policji Państwowej.

Dochodzenie i karanie wykroczeń przeciwko przepisom niniejszego rozporządzenia należy do właściwości Starostwa.

XIX. Przepisy końcowe i przejściowe

§ 22.

Przepisy niniejszego rozporządzenia wchodzą w życie w dniach 30 po dniu ogłoszenia ich w Lwowskim Dzienniku Wojew. z tym, że wejście w życie zawiesza się na okres 1 roku.

Do tego czasu wszyscy właściciele dorożek konnych mają dostosować je do wymogów objętych tymi przepisami, co do ich wyglądu i urządzenia.

Starosta powiatowy:

Remiszewski.

141.

OBWIESZCZENIE

przewodniczącego Centralnej Komisji Oszczędnościowo-Oddłużeniowej dla Samorządu przy Ministerstwie Skarbu w Warszawie w sprawie ustalenia planu oddłużenia miasta Drohobycza.

Na podstawie §§ 8 i 10 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 26 marca 1935 r. w sprawie organizacji i trybu postępowania Centralnej Komisji Oszczędnościowo-Oddłużeniowej dla Samorządu w brzmieniu rozporządzenia Ministra Skarbu i Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 31 lipca 1936 r. (Dz. U. R. P. Nr. 63 poz. 460), podaję do wiadomości, że **w dniu 20 listopada 1936 r. o godzinie 10 przed południem** odbędzie się w gmachu Ministerstwa Skarbu w Warszawie posiedzenie Centralnej Komisji Oszczędnościowo-Oddłużeniowej dla Samorządu, na którym stosownie do przepisu art. 20 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 24 października 1934 r., w brzmieniu dekretu Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 14 listopada 1935 r. (Dz. U. R. P. Nr. 82 poz. 506) zostanie ustalony **plan oddłużenia:**

1) gminy miasta Drohobycza.

Strony mogą osobiście lub przez pełnomocników składać wyjaśnienia na posiedzeniu.

Warszawa, dnia 10 października 1936 r.

Sekretarz Generalny:

M. Kaczorowski.

Przewodniczący Komisji:

M. Jaroszyński.

142.

OBWIESZCZENIE

Przewodniczącego Komisji Oszczędnościowo-Oddłużeniowej dla Samorządu przy Lwowskim Urzędzie Wojewódzkim z dnia 21 października 1936 r. w przedmiocie prawomocności planów oddłużenia miast Przemyśla i Rozwadowa.

Komisja Oszczędnościowo-oddłużeniowa dla Samorządu przy Lwowskim Urzędzie Wojewódzkim stwierdza po myśli brzmienia art. 20 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z 24 października 1934 r. o poprawie gospodarki i finansów związków samorządowych (Dz. U. R. P. Nr. 94 poz. 846) zmienionego dekretami Prezydenta Rzeczypospolitej z 14 listopada 1935 r. (Dz. U. R. P. Nr. 82 poz. 506) i z 7 maja 1936 r. Dz. U. R. P. Nr. 36 poz. 278, że wobec niewniesienia sprzeciwu przez strony interesowane w terminie w powyższym artykule zakreślonym, plany oddłużenia miasta Przemyśla i miasta Rozwadowa, ogłoszone w Lwowskim Dzienniku Wojewódzkim w numerze 11 z 30 maja 1936 r. stały się prawomocne i stanowią układ obowiązujący strony, jak układ w sądowym postępowaniu układowym.

Sekretarz:

Stanisław Zieliński.

Przewodniczący:

Wacław Chowaniec.

143.

UMOWA ZBIOROWA

zawarta w dniu 27 czerwca 1936 między Stowarzyszeniem Właścicieli Realności w Przemyślu, a Związkami: Zawodowym Związkiem Dozorców Domowych „Praca“, Zawodowym Związkiem Dozorców i Dozorczyń Domowych „Solidarność“ w Przemyślu i Chrześcijańskim Związkiem Dozorców i Dozorczyń Domowych w Przemyślu — następującej treści:

Zasady ogólne:

§ 1. Umowa niniejsza dotyczy z jednej strony właścicieli realności miejskich miasta Przemyśla, którzy utrzymują dozorców domowych, a z drugiej strony wszystkich dozorców domowych miasta Przemyśla zatrudnionych przez tych właścicieli.

§ 2, Umowa niniejsza zawartą zostaje na czas od dnia 1 kwietnia 1936 do dnia 31 marca 1937.

O ile umowa ta na trzy miesiące przed upływem czasu trwanie takowej, t. j. najpóźniej dnia 31 grudnia 1936 nie zostanie wypowiedzianą przez którąkolwiekbądź stronę, przedłuża się ona na dalszy jeden rok.

§ 3. Za dozorcę domowego uważa sie osobę pełnoletnią, z którą właściciel lub zarządca nieruchomości zawarł umowę o pracę, poruczając jej wykonywanie obowiązków dozorcy domowego, wyszczególnionych w §§ 5 i 6 niniejszej umowy.

§ 4. Wszelkie czynności dozorcy wynikające z jego obowiązków może wykonywać sam dozorca osobiście, lub przez zdolnych do wykonywania tych czynności członków rodziny, a to pod jego własną odpowiedzialnością.

§ 5. **Do obowiązków dozorcy należy:**

a) utrzymywanie czystości we wnętrzu domu, a więc we wszystkich korytarzach, wraz z korytarzami znajdującymi się w obrębie strychu i piwnicy, w klatce schodowej, na gankach, na podwórzu, w zbiorowych miejscach ustępowych i t. d. za wyjątkiem miejsc oddanych do wyłącznego użytku najemców. Miejsca powyższe powinien dozorca codziennie zamiatać, a co najmniej raz na tydzień obmywać, nadto zaś w miarę zachodzącej potrzeby omiatać ściany i czyścić okna w miejscach tych się

znajdujących, zaś w porze zimowej wyrębywać lód i usuwać śnieg z realności.

b) świecenie, gaszenie i czyszczenie lamp w korytarzach i na schodach.

c) zamykanie bram na noc i otwieranie ich w porze ich zamknięcia, za co należy się dozorcy od wchodzącego, lub wychodzącego najmniej kwota 20 gr. Jeżeli lokator posiada klucz od bramy, dozorca otrzymuje od niego najmniej 2 zł. (dwa złote) miesięcznie. Bez zezwolenia właściciela lub zarządcy nie wolno dawać lokatorowi lub komukolwiek klucza od bramy, — właściciel realności lub zarządca powinien powiadomić dozorcę o oddaniu klucza lokatorowi.

Dozorca ma prawo żądać od lokatora kwotę zł. 2.— miesięcznie za psa.

d) wynoszenie bieżących ilości zebranych z całego domu śmieci do wozów przed dom, celem zabrania tych śmieci przez organy Zarządu Miasta, względnie Zakładu Czyszczenia Miasta.

e) wyrębywanie lodu, zamiatanie śniegu z chodnika ulicznego przed domem osypywanie chodnika piaskiem w razie gołoledzi, tudzież skrapianie i czyszczenie tego chodnika w lecie.

f) czuwanie nad używalnością domowych urządzeń do gaszenia pożarów.

g) puszczanie w ruch i wstrzymywanie ruchu domowych urządzeń elektrycznych do pompowania wody, oraz dozór nad tymi urządzeniami.

h) wykonywanie drobnych naprawek odnośnie do wszystkich wyżej pod a) wymienionych części realności i przedmiotów, o ile naprawki te nie wymagają specjalnego uzdolnienia, lub szczególnego nakładu pracy.

i) doręczanie lokatorom pism w myśl zlecenia właściciela domu lub jego zastępcy, oraz wykonywanie posyłek jakie w interesie zarządu domu zostaną dozorcy domu poruczone.

j) przestrzeganie czystości i spokoju domowego. Wszelkie przybory potrzebne do wykonywania wyżej wymienionych robót, jak miotły, szczotki, ścierki, rydle, wiaderka, konewki, soda, mydło itp. dostarcza właściciel domu, dozorca ma je przechowywać poza swym mieszkaniem w miejscu przez właściciela domu wskazanym. Obowiązkiem dozorcy jest przyrządy powyższe szanować, a w razie opuszczenia stanowiska dozorcy zwrócić właścicielowi lub jego zastępcy. O ile właściciel domu przyborów powyższych potrzebnych do utrzymania czystości dozorcy nie dostarczy, może dozorca domagać się ryczałtu miesięcznego na koszty sprawienia tych przyborów w kwocie: a to w domach parterowych: zł. 2.— w domach jednopiątrowych zł. 3.— miesięcznie, w domach II i III piątrowych zł. 5.— miesięcznie zaś w wyższych domach zł. 6.— mies.

§ 6. Obowiązkiem dozorcy jest nadto czuwanie nad bezpieczeństwem domu i jego mieszkańców i używanie w nagłych wypadkach pomocy organów bezpieczeństwa, powinien dbać o całość dzwonków od bramy, oraz innych urządzeń publicznych znajdujących się w domu i wogóle ściśle przestrzegać regulaminu i porządku czystości wydanych przez władze administracyjne. W razie epidemii obowiązany jest ściśle zastosować sie do zleceń sanitarnych co do utrzymania czystości i porządku odnośnie do sieni, klatki schodowej, strychu, piwnicy, wychodków dostępnych dla publicznego użytku, oraz podwórza. Także w niedzielę i święta nie wolno dozorcy pozostawić dom bez nadzoru, a w razie wydalenia się powinien poruczyć nadzór odpowiedzialnemu zastępcy.

§ 7. **Wynagrodzenie zasadnicze dozorcy wynosi:**

Za czynności związane ze stanowiskiem dozorcy otrzymuje tenże prócz bezpłatnego mieszkania zdatnego do użytku i przed zimnem odpowiednio zabezpieczonego, następujące wynagrodzenie płatne co miesiąc zdołu:

1) w domach	parterowych	zł.	8.—
2) „	jednopiątrowych	„	14.—
3) „	dwupiątrowych	„	20.—
4) „	trzypiątrowych	„	28.—
5) „	czteropiątrowych	„	40.—

W wypadku istnienia w realności restauracji, wyszynku, kawiarni, cukierni, zajazdu, stajni, szkoły, winien dozorca otrzymywać 20%-owy dodatek obliczony od zasadniczego wynagrodzenia, zaś za każde następne przedsiębiorstwo tego rodzaju w tym samym domu się mieszczące o 10% więcej, z tym atoli ograniczeniem, że wynagrodzenia dodatkowe nie mogą przekraczać wynagrodzenia zasadniczego o 50%.

§ 8. Jako jednostkę domową uważa się budynek oznaczony osobną liczbą orjentacyjną. — O ile w danej realności znajduje się oficyna oznaczona osobnym numerem orjentacyjnym z osobną klatką schodową, należy się dozorcy dodatkowe wynagrodzenie w wysokości 50% zasadniczego wynagrodzenia wedle taryfy z § 7. Jeżeli dom ma więcej klatek schodowych, otrzymuje dozorca dodatkowo za każdą klatkę schodową 20% zasadniczego wynagrodzenia. Podwyżka ta odnosi się również do tylnej klatki schodowej przeznaczonej dla służby, a nie prowadzącej do mieszkania w oficynie. Mieszkania położone na poddaszu uważa się za osobne piętro, o ile pojedyńcze lub łącznie przekraczają 5 izb mieszkalnych. — Mezanin zamieszkały przez lokatorów uważa się za piętro. Dozorca domowy otrzymuje ponadto od właściciela nieruchomości bezpłatne mieszkanie służbowe do wyłącznego użytku swego i swej rodziny w stanie używalności i odpowiadające wymogom sanitarnym. Dozorcy obowiązani są utrzymywać swoje mieszkanie w porządku, trzymanie inwentarza żywego w mieszkaniach jest stanowczo wzbronione, sublokatorów nie wolno dozorcy przyjmywać, dozorca ma przy wprowadzeniu się zameldować właścicielowi skład swej rodziny. Mieszkanie dozorcy powinno być przynajmniej raz w roku bielone, przy czym właściciel realności daje potrzebny do tego celu materiał.

§ 9. W wypadku, gdyby w mieszkaniu dozorcy nie było światła dziennego winien jest właściciel dać dozorcy bezpłatnie światło elektryczne o sile świec nie mniejszej jak 25. W razie nie otrzymania światła od właściciela, należy się dozorcy ryczałt miesięczny w kwocie zł. 2.—

§ 10. **Rozwiązanie stosunku służbowego i opróżnienie mieszkania.**

Rozwiązanie stosunku służbowego nastąpić może przez którąkolwiek ze stron bez podania powodów na 6 miesięcy naprzód z dniem 1 każdego miesiąca, o ile właściciel realności nie zalega z zapłatą wynagrodzenia w § 7 unormowanego, z tym jednak zastrzeżeniem, że koniec 6-cio miesięcznego wypo-

wiedzenia nie może przypaść na 1/10, 1/11, 1/12, 1/1, 1/2, 1/3.

§ 11. **Właściciel realności ma prawo żądać natychmiastowego rozwiązania stosunku służbowego z ważnych przyczyn.**

Za ważną przyczynę uważa się między innymi:

a) jeżeli dozorca lub mieszkający razem z nim członek rodziny, względnie domownik, dopuścił się czynu karygodnego, przeciwko życiu, zdrowiu, moralności lub majątkowi, który jest zdolny spowodować utratę zaufania do niego jako dozorcy.

b) jeżeli przez grube niedbalstwo wyrządził szkodę domowi, właścicielowi lub lokatorowi, albo się zaniedbuje w wykonywaniu swych obowiązków.

c) jeżeli dozorca lub mieszkający z nim członek rodziny zachowuje się w sposób niewłaściwy wobec właściciela, zarządcy lub lokatorów.

d) jeżeli Magistrat lub władza administracyjna wydała polecenie usunięcia dozorcy z jakiegokolwiek powodu.

e) jeżeli dozorca lub mieszkający z nim członek rodziny oddaje się pijaństwu,

f) jeżeli dozorca nieostrożnie obchodzi się z ogniem, światłem lub urządzeniem elektrycznym.

g) jeżeli dozorca utrzymuje dom nierządu, lub przetrzymuje w swoim mieszkaniu prostytutki,

h) jeżeli dozorca przechowuje skradzione rzeczy, oraz jeżeli dozorca przyjmuje do swego mieszkania bez zgody właściciela sublokatorów za wyłączeniem najbliższej rodziny.

§ 12. **Dozorca ma prawo rozwiązać stosunek służbowy natychmiast:**

a) jeżeli bez widocznej przeszkody dla swego zdrowia nie może pełnić swych obowiązków,

b) jeżeli pracodawca dopuszcza się czynnych lub słownych zniewag względem dozorcy lub członków rodziny tegoż z nim razem mieszkających,

c) jeżeli właściciel lub jego zastępca usiłuje nakłonić dozorcę do czynów niemoralnych, lub prawu się sprzeciwiających, oraz ukróca go w posiadaniu oddanego mu mieszkania.

§ 13. **Forma postępowania na wypadek wypowiedzenia, lub rozwiązania stosunku służbowego.**

Wypowiedzenie stosunku służbowego, stosownie do przepisów § 12, 13, 14 następuje przez wniesienie przez stronę wypowiadającą, lub żądającą rozwiązania, odnośnego wniosku w dwóch egzemplarzach do Inspektoratu Pracy 44 Obwodu w Przemyślu. Rozwiązanie stosunku służbowego z ważnych przyczyn następuje przez orzeczenie Komisji Rozjemczej.

§ 14. W wypadku przeciągania się sporu o rozwiązanie stosunku służbowego poza zaznaczony w wypowiedzeniu termin, należy się dozorcy wynagrodzenie, aż do czasu prawomocnego ukończenia sporu, o ile dozorca do tego czasu faktycznie swe obowiązki wykonywał.

§ 15. Dozorca winien być ubezpieczony w Ubezpieczalni Społecznej. W realności, w której używa się windy elektrycznej ma dozorca domu, względnie członek rodziny, przy obsłudze go zastępujący, być ubezpieczony od wypadków, w myśl postanowień ustawy o ubezpieczeniu od wypadków. Opłaty za ubezpieczenie od wypadków uiszcza w całości właściciel domu.

§ 16. Dozorca otrzymuje od właściciela książeczkę obrachunkową, zawierającą kontrolę wypłaconego wynagrodzenia miesięcznego.

Przemyśl, dnia 27 czerwca 1936.

(—) Inż. Adam Mianowski, Obwodowy Inspektor Pracy i przewodniczący. Praczyński, przew. Stow. Właścicieli Realności w Przemyślu. Henryk Felsen, sekr. Stow. Właś. Realn. Dr. Hass, wiceprezes Stow. Właśc. Realn. Aleksander Paradysz, pełn. Zw. Zaw. „Praca" w Przemyślu. Malinowski, pełn. Zw. Zaw. „Solidarność" w Przemyślu. Tomczyk Antoni. Świerk Władysław. Stanisław Kwiatek za Chrześcijańskie Stow. dozorców, Teodor Zacharko, Brudner Józef. Podpis nieczytelny. Za „Pracę Polską" w Przemyślu Stanisław Fałat. Jabłoński.

144.

OGŁOSZENIE

Zarządu Miejskiego we Lwowie z dnia 27 października 1936 r. o uchwaleniu szczegółowego planu zabudowania.

Zarząd Miejski w król. stoł. m. Lwowie ogłasza po myśli art. 30 i 31 rozp. Prez. Rzplitej z dnia 16 II. 1928 r. Dz. U R. P. Nr. 23, poz. 202 znowelizowanego ustawą z dnia 14 VII 1936 r. Dz. U. R. P. Nr. 56 poz. 405, że Rada Miejska uchwaliła przy l. dz. III—5787/34 szczegółowy plan zabudowania gruntów ograniczonych Korsem Górnym, torem kolejowym Lwów-Podhajce, ulicami Mączną i Górną Paulinów (obecnie Mohyły) a w szczególności gruntów stanowiących własność Świętojańskiej Ławry Studytów.

Powyższy plan zabudowania jest wyłożony do publicznego przeglądu w Biurze regulacji miasta Ratusz III p., drzwi Nr. 395, w godzinach urzędowych, od dnia 2 listopada do 16 listopada 1936 r. Osoby interesowane mają prawo zaznajamiać się w powyższym terminie z treścią planu zabudowania w okresie zaś od 16 listopada do 30 listopada 1936 r. mogą zgłaszać w wymienionym wyżej Biurze ewentualne zarzuty przeciw temu planowi.

Za Prezydenta miasta:
Naczelnik Wydziału III
(—) Inż. St. Serafin.

Dział nieurzędowy.

KOMUNIKAT

Stanisława **Latarska,** córka Tytusa i Katarzyny, stała mieszkanka wsi Tudorów gminy Kopyczyńce, powiat Kopyczyńce, urodzona w dniu 24-go kwietnia 1919 r. od wiosny br. włóczy się po całej Polsce i wyłudza pod rozmaitymi pozorami zapomogi na rachunek gminy.

Ponieważ wymieniona Latarska mogłaby znaleźć zarobek na swoje utrzymanie, lecz czuje wstręt do pracy, przeto Zarząd Gminy Kopyczyńce zastrzega, że z braku kredytów nie będzie zwracał kosztów utrzymania, transportu i zapomóg ewentualnie udzielanych Latarskiej.

Poszukiwania.

Dnia 22 maja 1936 r o godzinie 12-tej, wydalił się z domu swoich rodziców, bez ich wiedzy, Eustachy **Hołowczak**, ur. 28 I. 1921 r. w Ottyniowicach, pow. Bóbrka, tam przynależny i ostatnio zamieszkały, syn Michała i Malwiny z domu Stechnicka, który dotychczas do domu nie powrócił.

Opis osoby: wzr. około 140 cm., ubrany w ciemno-zieloną marynarkę i tego koloru spodnie (rajtki), boso, koszula i kalesony białe, wiejskiego wyrobu, włosy blond czesane do góry, kaszkiet popielaty.

W razie ustalenia pobytu powiadomić Komendę Powiatową P. P. w Bóbrce do L. O—6/108/36.

Dnia 10 marca 1936 r. wydaliła się z domu **Orzechowska** Aniela, ur. 19 I 1900 r. w Brzozowie, córka Jana i Marii z domu Futter, rel. rzym. kat., stanu wolnego, z zawodu służąca, wykształcenie 4 kl. szkoły normalnej, znajomość języków polski, bez majątku, ostatnio zamieszkała we Lwowie przy ul. Tarnowskiego Nr. 30.

Opis osoby: wzrost wysoki, postawa prosta, średniej tuszy, włosy szatynka, czoło wysokie, brwi ciemne, oczy niebieskie, nos podłużny, usta normalne, zęby zepsute, sztuczna szczęka górna i dolna, broda okrągła, uszy normalne, twarz podłużna, ręce duże spracowane, nogi duże, akcent mowy mazurski, znaki szczególne: na szyji po prawej stronie znak z bolączki, w czarnym kapeluszu, w czarnym długim płaszczu z futrzanym kołnierzem, w popielatej sukience, w brązowych mesztach, koszula i halka biała.

W razie ustalenia pobytu zawiadomić Komis. I. P. P. m. Lwowa do sprawy Nr. K. D. 919/36.

Dnia 8 sierpnia 1936 r. zaginęła **Kostecka** Katarzyna, ur. 4 VIII 1897 r. w Ostrowie, pow. Lwów, córka Hryńka i Anny z domu Czornij, wyzn. gr. kat., narodowość ruska, wolna, analfabetka, znajomość języków polski i ruski, zarobnica, ostatnio zam. w Ostrowie, Nr. 140, gm. Ostrów, pow. Lwów, bez majątku na utrzymaniu rodziny.

Opis osoby: wzrost 165 cm., postawa prosta — wysmukła, włosy ciemno-blond strzyżone, czoło niskie — cofnięte, brwi łukowate, oczy siwe, nos szeroki, prostolinijny, usta średnie, uzębienie pełne, broda wystająca, uszy owalne (klinowate), twarz okrągła, ręce normalne, nogi normalne, wymowa czysta, bez charakterystycznych cech, — na głowie miała czarną letnią chustkę, bez bluzki w koszuli, czarna spodnica w białe kropki, bosa, koszula gruba lniana wiejskiego wyrobu, bez majątek, fartuszek fioletowy do pasa. Wymieniona jest umysłowo chora.

W razie ustalenia miejsca pobytu zawiadomić Poster. Policji Państw. w Szczercu pow. Lwów do sprawy Nr. K. D. 337/36.

Dnia 1 VIII 1936 r. wydalił się z domu Zbigniew **Kapera,** ur. 17 VII 1924 w Drohobyczu, syn Franciszka i Michaliny z Kucharskich, zam. w Drohobyczu przy ul. Błonnej L. 20, rel. rzym. kat., narodowości polskiej, wolny, 1 kl. szkoły powszechnej, znajomość języków polski, przy rodzicach.

Opis osoby: wzr. 120 cm., postawa prosta, włosy czarne (brunet), czoło niskie, brwi ciemne proste, oczy piwne, nos proporcjonalny, usta mierne, zęby wszystkie, białe, broda normalna, uszy małe, równe, twarz podłużna, ręce normalne, nogi proste, nakrycie głowy: biały beret, bluzka ciemno-popielata, spodnie pływki granatowe, boso, koszula letnia trykotowa granatowa białym obszyta.

W razie ustalenia pobytu zawiadomić Komis. P. P. w Drohobyczu Nr. K. D. 1070/36.

Dnia 11 IX 1936 r. wydalił się z domu **Sikorski** Jurko, ur. 7 V 1919 r., w gm. Tarnawa niżna, pow. Turka, syn Dmytra i Marii Łymycz, wyzn. gr. kat., przy rodzicach, zam. w Tarnawie niżnej, pow. Bóbrka.

Opis osoby: wzr. średni, szatyn, czoło wysokie, brwi ciemne niezrośnięte, oczy piwne, nos proporcjonalny, usta mierne, zęby wszystkie, broda mała, uszy małe przystające, wymowa powolna. Ubrany w kapelusz ceglastego koloru, kurtka czarna z sukna gospodarskiego wyrobu, spodnie białe z lnianego płótna, boso, koszula z lnianego płótna o zagiętym kołnierzyku.

W razie ustalenia pobytu zawiadomić Poster. P. P. Tarnawa Niżna pow. Turka do L. K. D. 85/36.

W połowie grudnia 1935 r. wydalił się z domu **Makuszewski** Wasyl, ur. 13 X 1920 r. w grom. Mołodyńcze, gm. Bortniki, pow. Bóbrka, syn Hrynia i Anny z domu Olijnik, wyzn. gr kat., narod. ukraińska, wolny, wykształcenie 2 klasy powszechne wiejskie, mówi po rusku, przy rodzicach, ostatnio zam. w Czeremchowie, gm. Bortniki, pow. Bóbrka, na utrzymaniu rodziców.

Opis osoby: wzrost około 130 cm., postawa prosta, krępa budowa, włosy jasno blond, czoło niskie, brwi jasno-blond, łukowate, oczy niebieskie, nos mały, tępy, prosty, bez zarostu, usta małe, wargi normalne, uzębienie pełne zdrowe, rzadkie, broda okrągła, normalna, uszy średnie (jedno większe odstające), twarz okrągła, cera czerwona, ręce normalne, nogi normalne, wymowa czysta, mówi tylko po rusku, ubrany w kaszkiet popielaty, stary zniszczony, daszek poszarpany, bez marynarki. kamizelka cajgowa zielonkowata stara z dwoma kieszonkami, spodnie struksowe szaro-zielonkowaty kolor, długie łaty na kolanach, bez szelek na pasku skórzanym, buciki sznurowane nowe z szarej skóry juchtowej, zapastowane na czarno, koszula stara podarta, kołnierz prosty, zapinany na dwa białe guziki, kalesony lniane stare, kurtka nowa sukienna, koloru zielonkowatego w duże kraty, zielone i buraczkowe, 2 rzędy guzików zapinane pod szyją, kołnierz taki sam, podszewka jak z koca jasno-zielona, z tyłu kurtki dragon, dwie kieszenie skośne.

W razie ustalenia pobytu zawiadomić Posterunek w Bortnikach pow. Bóbrka do Nr. K. D. 116/36

Dnia 2 VII 1936 r. wydalił się z domu rodziców **Friesner** Mojżesz, syn Efroima Adlera i Rosy Friesner, ur. 10 I 1921 r. w Przemyślu i tam zamieszkały, przy ul. Katedralnej 8, wyzn. mojż., włada językiem polskim, żydowskim, angielskim, ruskim i niemieckim, z zawodu pomocnik handlowy.

Rysopis: wysoki, wysmukły, szatyn, czoło wysokie, brwi czarne łukowate, oczy żółto-brunatne, nos średni, w górnej szczęce brak z przodu jednego zęba. Ubranie marynarkowe granatowe, spodnie długie jasno-popielate, buciki czarne sznurowane.

W razie ustalenia pobytu powiadomić Komis. P. P. Przemyśl do Nr. K. D. 1809/36.

Dnia 1 sierpnia 1936 r. wydalił się z domu **Kapera** Jan Bolesław 2=im. ur. 4 II 1927 r. w Drohobyczu, syn Franciszka i Michaliny z Kucharskich, zam. Drohobycz ul. Błonna 20, wyzn. rzym. kat., narod. polska, wolny, wykształ. 1 kl. szkoły powszechnej, mówi po polsku, przy rodzicach, zam. Drohobycz ul. Błonna 20.

Opis osoby: wzrost 110 cm., postawa prosta, włosy ciemno=blond, czoło proste, brwi ciemne, oczy siwe, nos proporcjonalny, bez zarostu, usta mierne, uzębienie pełne, ubrany w czapkę okrągłą sukienną granatową z daszkiem, marynarkę drelichową ciemno=brązową, bez kamizelki, spodnie popielate, boso, koszula letnia, trykotowa, granatowa, obszyta białym, bez kalesonów. Z lewej strony twarzy koło ucha blizna od ukąszenia przez psa, podłużna długości około 5 cm.

W razie ustalenia pobytu zawiadomić Komisariat P. P. w Drohobyczu do Nr. K. D. 1070/36.

Jan Huśla syn Józefa i Elżbiety lat 28 reemigrant czechosłowacki wydalił się z Dźwiniacza Dolnego pow. Lesko w maju ub. roku w niewiadomym kierunku.

Wszelkie informacje dotyczące nazwiska, oraz miejsca jego pobytu proszę kierować do Zarządu gminnego w Ustrzykach Dolnych — wsi.

Tomasz Huśla, syn Józefa i Elżbiety lat 21 reemigrant czechosłowacki wydalił się z Dźwiniacza Dolnego pow. Lesko w niewiadomym kierunku.

Wszelkie informacje dotyczące nazwiska, oraz miejsca jego pobytu, proszę kierować do Zarządu gminnego w Ustrzykach Dolnych — wsi.

Od kilku miesięcy przebywa na terenie powiatu skałackiego umysłowo chora kobieta o nieznanym nazwisku i miejscu zamieszkania, w wieku około 35 lat, wzrostu małego, brunetka, brwi proste czarne, oczy szare, uszy odstające małe, nos średni gruby, usta średnie, dolna warga nieco odstająca, zęby sieczne w dolnej szczęce wystające, nogi i ręce zdrowe, twarz okrągła pełna, stale wymawia niezrozumiałe wyrazy.

W razie ustalenia nazwiska, oraz miejsca zamieszkania jak również odszukania rodziców względnie krewnych uprasza się powiadomić Starostwo Pow. w Skałacie do L. B. 28.

Sąd grodzki zamiejski we Lwowie poszukuje za:

1) Wołoszynem Wadinem — zwanym — Władek — Stasio, urodzonym 28/12 1913 w Czerniczynie gm. Dziekanów pow. Hrubieszów, synem Stefana i Anny z d. Bogdanowicz, wyzn. prawosławnego, bez stałego miejsca zamieszkania i

2) Lakatoszym Piotrem — cyganem — generalii brak —

przeciw którym zawisło w tut. Sądzie postępowanie karne o wyst. z art. 257 kk.

3) za Karoliną Jurkiewicz, ur. 31 6. 1905 we Lwowie, rel. rzym.=kat., córki Jana i Rozalii Gałamaj, bez zawodu, karaną, ostanio zamieszkałą w Skniłowie pow. Lwów celem wykonania na niej kary 11 miesięcy więzienia z wyroku Sądu tutejszego z dnia 8 kwietnia 1936 Nr. X Kg. 10/35 za wyst. z art. 257, 23 k. k.

W razie ustalenia miejsca pobytu skazanej należy donieść o tym tutejszemu Sądowi i odstawić do Więzienia we Lwowie, powołując się na niniejsze zarządzenie.

4) za Janem Romachą urodz. 10/9 1908 w Olszanicy pow. Jaworów, nieślubnym synem Katarzyny Romacha, rel. gr.=kat., żonatym, ostatnio zamieszkałym w Osieczynie ad Rudno pow. Lwów

---

Odwołanie poszukiwań.

Zarządzone przez Sąd grodzki zamiejski we Lwowie poszukiwania z dnia 18 listopada 1935 za Abrahamem Gottliebem synem Samuela i Brendy Schor, ostatnio zamieszkałym we Lwowie=Zamarstynów ul. Michała 29

za Stefanem Sirką, synem Jana i Anny, urodz. w r. 1907 w Brodach

za Mikołajem Kołtunem, synem Eliasza i Marii, ur. 16 V 1913 w Stanisławowie, ostatnio zamieszkałemu we Lwowie przy ul. Boularda 2

za Jakóbem Rekitniakiem synem Józefa i Marii, urodz. 27/1 1910 w Wygodzie pow. Dolina — odwołuje się.

Zagubienia i unieważnienia dokumentów.

Unieważnia się zgubioną książeczkę wojskową wydaną przez P. K. U. Stanisławów na nazwisko Loreus Stanisław z Halicza.

Unieważnia się zgubioną książeczkę wojskową wydaną przez P. K. U. Lwów=miasto na nazwisko Henryk Maksymilian 2 im. Katz ze Lwowa.

Unieważnia się zgubioną książeczkę wojskową wydaną przez P. K. U. Gródek jagiell. na nazwisko Iwan Skwarczyło syn Iwana z Rudna.

Unieważnia się zgubioną książeczkę wojskową wydaną przez P. K. U. Rzeszów na nazwisko Izrael Leib Garfunkel z Rzeszowa.

Unieważnia się zgubiony dowód tożsamości konia Ser. „C" Nr. 339598 własność Antoniego Hnatko ze Zwertowa.

Unieważnia się zgubione książeczkę wojskową wydaną przez P. K. U. Sambor na nazwisko Julian Zwarycz z Drohobycza.

Unieważnia się zgubiony dowód tożsamości konia Ser. „C" Nr. 355013 własność Seńka Butytera z Buchowic.

Unieważnia się zgubioną książeczkę legitymacyjną wydaną przez Ubezpieczalnię Społ. we Lwowie na nazwisko Stanisław Meisner we Lwowie.

Unieważnia się skradzioną legitymację emeryt. kolejową Nr. 12747 wydaną przez Lwowską Izbę Skarbową na nazwisko Henryk Geyer ze Lwowa.

Unieważnia się zaginioną książkę kotłową 2 kotłów płomiennych Nr. Stow. Dozoru kotłów 35635/36, Nr. Wojewódzki 896/897 wystawioną na F=mę „Tlenol" Lwowska Fabryka wyrobów chem. i dezynfekc. Ska z ogr. odpow. we Lwowie.

Unieważnia się zgubioną książeczkę wojskową wydaną przez P. K. U. Sanok na nazwisko Mikołaj Kyryńko z Teleśnicy sannej.

Unieważnia się zgubiony dowód tożsamości konia własność Jana Loza z Lubyczy kameralnej.

Unieważnia się zgubioną książeczkę wojskową wydaną przez P. K. U. Gródek jagiell. na nazwisko Jan Kübler z Kobylnicy ruskiej.

Unieważnia się zgubioną legitymację urzędniczą kolejową Nr. 608 wydaną przez Kuratorium O. S. L. na nazwisko Inż. Jan Masior p. o. wizytatora.

Unieważnia się zaginione świadectwo szkolne z r. 1912 z klasy III wystawione przez Dyrekcję szkoły ludowej w Cieszacinie Wielkim na nazwisko Maciej Chruściel.

Unieważnia się skradziony dowód osobisty wystawiony przez Zarząd Miejski we Lwowie na nazwisko Stanisław Górski ze Lwowa.

Unieważnia się zgubioną książeczkę wojskową wydaną przez P. K. U. Lwów-miasto na nazwisko Dr. Józef Kaufman ze Lwowa.

Unieważnia się zgubione prawo jazdy wydane przez Urząd Wojewódzki Lwowski na nazwisko Jerzy Iwanowicz ze Lwowa.

Unieważnia się zgubioną książeczkę wojskową wydaną przez P. K. U. Lwów-miasto na nazwisko Inż. Leon Rosenzweig.

Unieważnia się skradzione prawo jazdy poj. mech. Nr. 1192 wydanego przez Urząd Wojewódzki Lwowski na nazwisko Aleksander Strouhal ze Lwowa.

Unieważnia się zgubioną książeczkę wojskową wydaną przez P. K. U. Lwów-powiat na nazwisko Piotr Paweł Kostrzębski.

Unieważnia się zgubioną książeczkę wojskową wydaną przez P. K. U. Kamionka strum. na nazwisko Karol Dudek.

Unieważnia się zgubioną książeczkę legitymacyjną wydaną przez Ubezpieczalnię Społ. we Lwowie na nazwisko Bronisław Franciszek Baurowicz.

Unieważnia się zgubioną książeczkę wojskową wydaną przez P. K. U. Sanok na nazwisko Abraham Chaim Sommer.

Unieważnia się skradzioną książeczkę wojskową wydaną przez P. K. U. Drohobycz na nazwisko Wasyl Bezyk s. Jacka ze Stronnej.

Unieważnia się zgubione zaświadczenie wojskowe kat. „C" wydane przez P. K. U. Lwów-miasto na nazwisko Piotr Marko.

Unieważnia się zgubioną książeczkę wojskową wydaną przez P. K. U. Lwów-powiat na nazwisko Antoni Woźniak.

Unieważnia się zgubiony indeks Nr. 1373 wydany przez Politechnikę Lwowską na nazwisko Jerzy Mały.

Unieważnia się zgubioną książeczkę wojskową wydaną przez P. K. U. Lwów-miasto na nazwisko Tadeusz Łaba ze Lwowa.

Unieważnia się skradzioną książeczkę legitymacyjną Nr. 1804968 wydaną przez Ubezpieczalnię Społ. Lwów na nazwisko Edward Friedenthal.

Unieważnia się zgubioną książeczkę wojskową wydaną przez P. K. U. Przemyśl na nazwisko Eisig Orner z Hureszka.

Unieważnia się zgubione książeczkę wojskową wydaną przez P. K. U. Rawa Ruska na nazwisko Tadeusz Pańkiewicz.

Unieważnia się zgubioną książeczkę wojskową wydaną przez P. K. U. Drohobycz na nazwisko Hersch Leib Ambach.

Unieważnia się spaloną książeczkę wojskową wydaną przez P. K. U. Sanok na nazwisko Ołeksa Sałapata syn Michała z Polańczyka.

Unieważnia się spaloną książeczkę wojskową wydaną przez P. K. U. Sanok na nazwisko Wasyl Sałapata syn Michała z Polańczyka.

Unieważnia się skradzioną legitymację urzędniczą kolejową wydaną przez Inspektorat szkolny obw. we Lwowie na nazwisko Stanisław Marciniak nauczyciel.

Unieważnia się skradzioną książeczkę wojskową wydaną przez P. K. U. Rawa Ruska na nazwisko Julian Sytko syn Bazylego z Krechowa.

Unieważnia się zgubioną książeczkę wojskową wydaną przez P. K. U. Gródek jagiell. na nazwisko Seńko Duban syn Iwana z Bonowa.

Unieważnia się zgubioną książeczkę wojskową wydaną przez P. K. U. Łańcut na nazwisko Stanisław Szłapa syn Józefa z Głuchowa.

Unieważnia się skradzioną książeczkę wojskową wydaną przez P. K. U. Gródek jagiell. na nazwisko Hryń Stasienko.

Unieważnia się zgubioną legitymację szkolną Nr. 1639 wydaną przez Uniwersytet J. K. na nazwisko Jan Zawada.

Unieważnia się skradzioną książeczkę wojskową wydaną przez P. K. U. Lwów-miasto na nazwisko Ludwik Tennenbaum.

Unieważnia się zgubioną książeczkę wojskową Nr. 131 wydaną przez P. K. U. Lwów-miasto na nazwisko Bazyli Florko ze Lwowa.

Unieważnia się zgubioną książeczkę wojskową wydaną przez P. K. U. Rawa Ruska na nazwisko Piotr Kardasz z Wiesenbergu.

Unieważnia się zgubioną książeczkę wojskową wydaną przez P. K. U. Przemyśl na nazwisko Leon Pilecki z Przemyśla.

Unieważnia się zgubiony dowód tożsamości konia własność Wasyla Łupija z Kamionki.

Unieważnia się zgubiony dowód rejestracyjny motocykle Nr. 91895 wydany przez Urząd Wojew. Lwowski na nazwisko Władysław Gdula z Brzeżanki.

Unieważnia się zgubiony znak rejestracyjny samoch. LW 91946 wydany przez Urząd Wojew. Lwowski, własność Zarządu dóbr Dukla.

Unieważnia się zgubioną książeczkę wojskową wydaną przez P. K. U. Lwów-powiat na nazwisko Michał Bednarz ze Lwowa.

Unieważnia się zgubioną książeczkę wojskową wydaną przez P. K. U. Stryj na nazwisko Teodor Hrycaj z Drohobycza.

Unieważnia się skradzioną książeczkę wojskową wydaną przez P. K. U. Lwów-miasto na nazwisko Jakób Schapira ze Lwowa.

Unieważnia się zgubiony dowód tożsamości konia Ser. „C" Nr. 398953 własność Jacko Kozania z Lisek.

Unieważnia się zgubione dowody tożsamości koni Ser. „E" Nr. 367379 i Nr. 601213 własność Wasyla Kozaka z Wierzbicy.

Unieważnia się skradzioną książeczkę wojskową wydaną przez P. K. U. Lwów-miasto na nazwisko Tadeusz Kurtycz ze Lwowa.

Unieważnia się zgubioną legitymację szkolną wydaną przez Uniwersytet J. K. we Lwowie na nazwisko Jerzy Wątorski ze Lwowa.

Unieważnia się zgubioną książeczkę kotłową, kotła Nr. 35490 Fabryki H. Lantz wystawioną na firmę Stolarnia mechan. Jarosław.

Komunikat.

BIBLIOGRAFIA

Ukazało się wydanie 2-gie książki Franciszka Daniluka pt. „Prawo Karne Sądowe i Administracyjne", zalecanej przez Ministerstwo Spraw Wewnętrznych w Dzienniku Urzędowym Ministerstwa Spraw Wewnętrz. nr. 33, z r. 1935, str. 533.

Książka w cenie 5.50 zł. łącznie z przesyłką i opakowaniem do nabycia u autora: Mińsk Mazowiecki Starostwo. Ze względu na obfity materiał i systematyczny układ książka może być bardzo przydatna dla referatów karnych Starostw. a także dla Wydziałów powiatowych oraz Zarządów gminnych i miejskich.

Wiadomości dla emigrantów.

OBOSTRZENIA EMIGRACYJNE W ARGENTYNIE

Dyrekcja Imigracji w Buenos Aires wprowadziła obostrzenia przy udzielaniu zezwoleń na wjazd do Argentyny. Emigranci, za wyjątkiem rodzin rolniczych, otrzymują wizy na podstawie wezwania t. zw. „permiso de libre desembarco". Wszystkie podania o „permiso" rozpatrywane są przez argentyńskie władze imigracyjne indywidualnie.

Szczególnie obostrzone jest wydawanie wezwań dla narzeczonych. Sprowadzający narzeczoną musi przedstawić w Dyrekcji Imigracji legalizowane przez Konsulat Argentyński w Warszawie zezwolenie rodziców lub opiekunów na zawarcie związku małżeńskiego. Zezwolenie rodziców obowiązuje dla wszystkich narzeczonych bez względu na wiek. Dyrekcja wymaga również przedstawienia karty okrętowej opłaconej w obie strony t. zn. z Europy do Argentyny i z powrotem.

Dyrekcja Imigracji, w wypadkach wątpliwych, żąda złożenia depozytu (kaucji) na termin roczny w wysokości 1000 pezów (około zł. 1500.—) Depozyt składa się w jednym z banków w Argentynie.

Przy wyrabianiu wezwań dla braci, sióstr, szwagierek, szwagrów, Dyrekcja Imigracji w Buenos Aires żąda przedstawienia dowodów pokrewieństwa, które najprzód muszą być legalizowane w Konsulacie Argentyńskim w Warszawie. Przy sprowadzaniu zaś żony, dzieci i rodziców legalizacji metryk w Konsulacie Argentyńskim nie wymaga się. Wszystkie obostrzenia są przeważnie zastosowane do petentów, zamieszkałych w środowiskach miejskich.

Dla elementu rolniczego, sprowadzającego swoje rodziny lub krewnych Dyrekcja Imigracji żadnych trudności nie stawia.

Osoby zainteresowane mogą się zwrócić do pobliskich biur Syndykatu Emigracyjnego w celu dopomożenia im w wyrobieniu koniecznych dokumentów w Konsulacie Argentyńskim.

Wyjaśnia się, że Konsulat Argentyński legalizuje dokumenty, wystawiane przez polskie władze o ile dokument ten jest w ostatniej instancji zaopatrzony w klauzulę legalizacyjną Ministerstwa Spraw Zagranicznych. Legalizacja każdego dokumentu w Konsulacie Argentyńskim kosztuje zł. 43.70. Zainteresowani mogą potrzebne dokumenty przesłać bezpośrednio do swoich krewnych względnie za pośrednictwem Syndykatu Emigracyjnego w Buenos Aires. Przedstawicielem jest Bank P. K. O.

M/S „PIŁSUDSKI"

Dnia 16 listopada rb. statek „Piłsudski" odpłynie z Gdyni do Ameryki Północnej. W tym rejsie okręt nie zawinie do kanadyjskiego portu w Halifax'ie.

Emigranci więc i inni pasażerowie do Kanady powinni swoją podróż przyspieszyć wyjeżdżając z Gdyni 22 października 36 r. m/s „Batory", aby się zabezpieczyć przed wygaśnięciem terminów ważności dokumentów podróży.

OBNIŻENIE KOSZTÓW WIZOWYCH I LEGALIZACYJNYCH W KONSULACIE URUGWAJSKIM

Konsulat Urugwajski w Warszawie przy udzeleniu wizy wydaje świadectwo podróży t. zw. „certificado de viaje". Opłata dotąd wynosiła zł. 40.50, obecnie wynosić będzie zł. 30.— trzydzieści).

W wielu wypadkach Konsulat wymaga przedstawienia dowodów pokrewieństwa. Dowody te muszą być legalizowane przez Konsulat. Legalizacja dokumentów wynosiła zł. 54.— obecnie zł. 39.—.

NOWE PRZEPISY IMIGRACYJNE W UNII AFRYKI POŁUDNIOWEJ

Z dniem 1 listopada rb. mają wejść w życie nowep rzepisy, regulujące wjazd do Unii Afryki Południowej. Każdy przybywający do Afryki winien udowodnić przed Inspektorem Imigracyjnym, że posiada dostateczne środki na utrzymanie się w Afryce Południowej przynajmniej na okres 2-letni. Jednym z takich dowodów będzie posiadanie kwoty, w wysokości 250 funtów angielskich. Niezależnie od tego, starający się o permit winni złożyć depozyt w sumie 100 funtów angielskich na przeciąg 5 lat. Suma ta jest kaucją, z której władze Unii Południowo-Afrykańskiej mogą ściągnąć od przyjezdnego za rozmaite przekroczenia względnie repatriować go na jego własny koszt.

Konsulat Wielko-Brytański w Warszawie nie otrzymał jeszcze szczegółów co do procedury udzielania wiz i co do ważności permitów wydanych na podstawie poprzednich przepisów.

Przypuszczać należy, że w najbliższym czasie szczegóły będą publicznie zakomunikowane.

Zainteresowani winni zawczasu porozumieć się z placówkami Syndykatu Emigracyjnego, w celu ustalenia możliwości uzyskania wizy.

Adres Redakcji i Administracji: „Lwowski Dziennik Wojewódzki", Lwów, Urząd Wojewódzki, Wydział Ogólny. — Nr. telefonu Redakcji i Administracji 21.

Prenumerata rocznie 18 zł, półrocznie 9 zł., kwartalnie 4 50 zł.

Należytość za prenumeratę i ogłoszenia należy przesyłać Administracji „Lwowskiego Dziennika Wojewódzkiego" za pośrednictwem Pocztowej Kasy Oszczędności. Konto Nr. 30.625.

„Dziennik urzędowy" przyjmuje ogłoszenia instytucji społecznych i użyteczności publicznej, od osób zaś prywatnych tylko takie, które wynikają ze stosunku do władz rządowych i powyższych instytucji. Cena za jednoszpaltowy wiersz milimetrowy lub jego miejsce 20 gr.

Cena numeru pojedynczego 1·— zł.

Z drukarni „Słowa Polskiego", we Lwowie, ul. Zimorowicza 15.